

[Drachmann.]

saglige Grunde, der kunde tale til Ugunst for dem og give Anledning til Kritik; men vi har ment, at disse var saa underordnede i Sammenligning med selve Lovslagene, at vi vilde være villige til at stemme blankt for Regeringsforslagene i den Skikkelse, hvori de forelaa.

Hertil har vi ikke haft Støtte hos Socialdemokratiet, og dette er Grunden til, at vi i Dag ikke er kommet længere end til det foreliggende Resultat, som jeg skal indrømme er noget magert, hvis man ser det som Resultat af samtlige tre Lovforslag. Jeg har dog ikke opgivet Haabet om, at et af Lovforslagene, som ikke direkte er sablet ned i Udvalget, nemlig Lovforslaget om Læderbetyngningen, vil kunne fremmes.

Naar det har været rejst saglig Kritik mod de Kriterier, der er sat op i de Forslag, den højtærede Minister har forelagt, har vi ment at ville gaa med til det foreliggende Lovforslag, som er en principiel Opfyldelse af et gammelt Ønske fra vor Side om, at man her skulde opnaa at finde Kriterier, der var mere holdbare, og som man bedre kan finde i et saadant særligt Udvalg, end det er muligt i et Folketingsudvalg, der arbejder under saare forjagede Vilkaar, hvilket i alt Fald har været Tilfældet med vort Udvalg i de seneste Maaneder.

Jeg haaber derfor — og det er et bestemt Ønske fra konservativ Side —, at det Udvalg, der nu bliver nedsat, det saakaldte Ekspertudvalg, straks vil gaa i Gang med at finde et tilfredsstillende Kriterium for den Importregulering, eller hvad man nu vilde kalde det, der ligger til Grund for den højtærede Handelsministers Forslag om Beskyttelse eller Værn mod alt for daarlig Herrekonfektion af udenlandsk Oprindelse. Jeg tror, det er en Opgave, der vil ligge for straks.

Hvis det ikke er muligt at føre Læderbetyngningsloven igennem, maa jeg henstille, at den sagligt holdbare Kriteriumsform for Læderbetyngningsbestemmelsen maa blive Nr. 2 i Udvalgets Opgaver. Jeg har ogsaa forstaaet det saadan, at den højtærede Minister er villig hertil, hvis han ikke kan faa sit Lovforslag igennem. Men bliver Resultatet det, at disse Lovforslag, hvilket man jo nok i Dag har Lov at sige, er meget sandsynligt, ikke bliver vedtaget i denne Samling, hverken Læderbetyngningsloven eller Herrekonfektionsloven, saa er Skylden — jeg maa sige beklageligvis — i høj Grad hos Socialdemokratiet paa Grund af dets

lunkne Støtte... (*Hans Nielsen*: Det er forfærdeligt at høre paa!). Det er forfærdeligt at høre paa, siger det ærede Medlem. Det har ogsaa forfærdet mig, eller rettere bedrøvet mig, at vi ikke er kommet længere.

Med Hensyn til det foreliggende Lovforslag kan jeg fatte mig kort, idet jeg kan henholde mig til de Udtalelser, der er fremsat af det ærede Medlem Hr. Clausager, som Ordfører. Det er en Udvidelse af Ministerens oprindelige Forslag. Det sigter ikke blot imod en ekstraordinær Form for Konkurrence udefra, men det giver samtidig Opfyldelsen af et gammelt Krav fra vor Side om et erhvervspolitisk Udvalg indenfor Rigsdagen til bedre Orientering — og maaske ogsaa mere saglig og loyal Forhandling fra alle Sider — i Rigsdagen overfor de erhvervspolitiske Problemer.

Jeg tror, at det ærede Medlems Betragtninger overfor Ekspertudvalget ingen Steder hører hjemme. Naar man ser, at Socialdemokratiet selv i sit Ændringsforslag opstiller en Sekretær som Bistand for det erhvervspolitiske Udvalg, maa jeg mene, at et sagkyndigt Raad, der sikrer en mere alsidig Behandling af Sagerne, vil være at foretrække for et rent Sekretariat. Bortset fra, at det rent principielt forekommer mig betænkeligt, at et Rigsdagsudvalg skal kunne ansætte et fast Sekretariat. Man vil derved komme ind paa to Slags Embedsmænd: de af Kongen og Regeringen udnævnte ansatte kongelige Embedsmænd og en særlig Stab af Embedsmænd, som ansættes af Rigsdagens Udvalg. Det er vist en ganske uhørt parlamentarisk Fremgangsmaade eller statsforvaltningsmæssig Fremgangsmaade, og jeg tror derfor, at man af principielle Grunde meget maa modsætte sig dette.

Jeg haaber, at dette Ekspertudvalg vil kunne sikre et godt Forarbejde, en Sigtning af Materialet og gøre den Gavn, som vi allerede har troet kunde gøres, og som vi ogsaa har ment burde gøres, den Gang vi den 18. Marts 1927 fremsatte vort Forslag om Forholdsregler mod Dumping, hvori vi netop opstillede et saadant Tremandsudvalg som dette, der skulde foretage Forarbejder i disse Sager.

Vi ved alle, at et saadant Forarbejde, en Sigtning af Materialet, en saglig Gennemgang af dette er ganske nødvendigt i disse store Spørgsmaal. Vi ved ogsaa, at skal et Rigsdagsudvalg ind i den Slags Arbejde, er det paa Forhaand haabløst at faa det gennemført; det er alt for overvældende, det kræver en anden Indsigt, det kræver spe-